

P6_TA-PROV(2005)0235

Legālā un nelegālā imigrācija un migrantu integrācija

Eiropas Parlamenta rezolūcija par saitēm starp legālo un nelegālo imigrāciju un migrantu integrāciju (2004/2137(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Pētījums par saitēm starp legālo un nelegālo imigrāciju” (KOM(2004)0412),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Pirmais gada pārskats par migrāciju un integrāciju”(KOM(2004)0508),
- ņemot vērā “ Zaļo grāmatu par Kopienas pieeju ekonomiskās migrācijas pārvaldīšanai”, ko publicējusi Komisija (KOM(2004)0811),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2004. gada 15. decembra atzinumu un Reģionu komitejas 2005. gada 24. janvāra atzinumu par Komisijas paziņojumu “Pētījums par saitēm starp legālo un nelegālo migrāciju un integrāciju”,
- ņemot vērā tā 2004. gada 15. janvāra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību ¹,
- ņemot vērā Amsterdamas Līgumu, kurā Kopienai piešķirtas pilnvaras un atbildība imigrācijas un patvēruma jomā un EK līguma 63. pantu,
- ņemot vērā 1999. gada 15. un 16. oktobra Tamperes Eiropadomes secinājumus, 2001. gada 14. un 15. decembra Lākenas Eiropadomes secinājumus, 2002. gada 21. un 22. jūnija Seviļas Eiropadomes secinājumus un 2003. gada 19. un 20. jūnija Tesaloniku Eiropadomes secinājumus,
- ņemot vērā tā 2004. gada 14. oktobra ieteikumu Padomei un Eiropadomei par “Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nākotni, kā arī par noteikumiem likumības un efektivitātes pastiprināšanai,”²
- ņemot vērā 2004. gada Briseles Eiropadomes secinājumus un tajos iekļauto Hāgas programmu,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0136/2005),

¹ OV C 92 E, 16.4.2004., 390. lpp.

² Pieņemtie teksti, P6_TA(2004)0022.

- A. tā kā Tamperes Eiropadomē Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas veidošanai paredzētais laiks ir pagājis;
- B. tā kā trūkst īstas, organizētas un koordinētas Eiropas migrācijas politikas, no kā izriet iecietība pret imigrāciju, tā kā Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm nepieciešams virzīties uz tādu imigrācijas veidu, ko regulē sadarbībā ar trešajām valstīm;
- C. tā kā Hāgas Programmas pieņemšana, kuru drīzumā ieviesīs ar Komisijas Rīcības plānu, ļaus attīstīt saistībā ar Tamperes programmu iegūtos rezultātus un pieņemt jaunus uzdevumus brīvības, drošības un tiesiskuma telpas īstenošanā;
- D. tā kā šajā jomā Eiropas Savienības un dalībvalstu sadarbība ar trešajām valstīm, kas ir izcelsmes un tranzīta valstis ir īpaši svarīga;
- E. tā kā ir nepieciešams izvairīties no jebkādas neskaidrības attiecībās starp sadarbību attīstībai un imigrāciju;
- F. tā kā paplašināšanās kontekstā drošāka Eiropas Savienības sabiedrība—ievērojot Pamattiesību hartā un Līgumos ietvertos noteikumus—paredz ārējo robežu kontroles pastiprināšanu un savstarpējas solidaritātes principa ievērošanu;
- G. tā kā Eiropas Savienībai, kas ir telpa bez iekšējām robežām, jāizveido kopēja konsekventa un efektīva pieeja ārējo robežu pārvaldības jomā un tai jāizstrādā kopīga vīzu, patvēruma un imigrācijas politika;
- H. tā kā nelegālās imigrācijas un cilvēku tirdzniecības apkarošanai, legālu imigrācijas ceļu izveidei un integrācijai ir jābūt paplašinātās Eiropas Savienības prioritātēm un ka ekspluatācija, izmantojot nelegālo darbu un nehumāna izturēšanās pret imigrantiem ir stingri jāsoda;
- I. tā kā ekonomiskā imigrācija ir jauns izaicinājums Eiropas Savienībai, par ko saistībā ar augstāk minēto Zaļo grāmatu par Kopienas pieeju ekonomiskās imigrācijas pārvaldīšanai tika uzsāktas debātes un kurai līdz 2005. gada beigām sekos Rīcības programma, kurā būtu vēlamas iekļaut kopīgus un atvērtus noteikumus attiecībā uz ekonomisko imigrāciju,
- J. vērš uzmanību uz to, ka Eiropai, kuras aktīvo iedzīvotāju skaita samazināšanās laikā no 2005. līdz 2030. gadam izraisīs darba spējīgo iedzīvotāju samazināšanos par aptuveni 20 miljoniem, kā tas norādīts vairākos pētījumos¹, legāla ekonomiskā un kontrolētā migrācija ir nepieciešama;
- K. uzsver, ka viens no ekonomiskās migrācijas būtiskajiem iemesliem ir migrantu pamatotā tiekšanās apmierināt savas galvenās vajadzības un izvairīties no nabadzības un prasa, lai kopīgā migrācijas politika ņemtu vērā Kopienas attīstības politiku, kuras svarīgākais mērķis ir nabadzības izskaušana, lai atbalstītu trešo valstu attīstību izglītības un veselības aizsardzības pieejamības jomā un īstenotu pārējos Tūkstošgades attīstības mērķus;
- L. tā kā legālās imigrācijas politikas panākumi ir atkarīgi no īstenošanas stratēģijām, kuru mērķis ir panākt pilnīgu integrāciju, ņemot vērā citu pieredzi un bezpeļņas organizāciju ieguldījumu, tie balstās arī uz tiesību ievērošanu un pienākumu sadali starp legāli dzīvojošo trešo valstu imigrantiem un uzņēmējvalsts pilsoņiem, kā arī uz nepārtrauktu dialogu, kas

¹ "Pasaules ekonomikas un sociālais pārskats (2004. g.)"

balstīts uz savstarpēju uzticēšanos un cieņu. uz iestāžu kapacitāti uzsākt informācijas kampaņas, lai izveidotu daudz kultūru sabiedrību, uz nepārtrauktu darbību rasu, kultūras un ekonomiskās diskriminācijas novēršanai;

- M. tā kā izmaiņas vienas dalībvalsts imigrācijas politikā ietekmē migrācijas plūsmu un attīstību citās dalībvalstīs;
- N. tā kā cilvēku tirdzniecības un sieviešu un bērnu seksuālā izmantošanas apkarošanai ir jābūt imigrācijas politikas nozīmīgam faktoram;
- O. tā kā Līguma par Konstitūciju Eiropai III-268. pantā noteikts, ka ES imigrācijas un patvēruma politikā valda solidaritātes un godīgs pienākumu sadales princips;
- P. tā kā Kopienai pieejamie finanšu resursi ir ierobežoti un tie godīgi jāsadala starp vairākiem Eiropas imigrācijas politikas aspektiem,
 - 1. uzskata, ka Savienības imigrācijas politikai jāpamatojas uz visaptverošu, nevis sektoriālu pieeju, kas nepamatojas vienīgi uz dalībvalstu darba tirgus vajadzībām, bet galvenokārt uz uzņemšanas un integrācijas politikām, un uz migrantu precīza statusa un tiesību uz pilsonību noteikšanu, sociālo un politisko tiesību noteikšanu migrantiem visā Eiropas Savienībā;
 - 2. izsaka nožēlu par to, ka Padomei piecus gadus kopš Tamperes Eiropadomes, neskatoties uz vairākām debatēm Parlamentā, nav izdevies definēt kopēju imigrācijas politiku, bet, gluži pretēji, ir nolēmusi saglabāt vienprātības un konsultatīvā principa saglabāšanu legālās imigrācijas jomā kopumā,
 - 3. uzsver, ka imigrācijas jautājumos jāpieņem visaptveroša un konsekventa pieeja, kas pamatota uz ciešu sinerģiju starp atšķirīgām iesaistītajām politikām un nožēlo, ka Eiropas pieeja bieži vien ir pārāk sektoriāla; šajā nolūkā atzinīgi vērtē Komisijas un pašreizējās Padomes prezidentūras iniciatīvu, kuras mērķis ir izveidot savstarpējas informācijas apmaiņas un agrās brīdināšanas sistēmu, pilnībā iesaistot Eiropas Parlamentu;
 - 4. uzsver, ka kopīgu patvēruma un imigrācijas politiku efektīva attīstība, ievērojot pamattiesības, ir viens no Eiropas galvenajām prioritātēm, kā tas noteikts Līgumā par Konstitūciju Eiropai;
 - 5. aicina Komisiju, sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, apdomāt iesaistīto struktūru un aģentūru labāku koordināciju migrantu plūsmas pārvaldīšanā un pārraudzīt attiecīgo finanšu programmu lietderīgu izmantošanu un izplatīšanu;
 - 6. izsaka nožēlu par to, ka līdz šim Padomes un dalībvalstu migrācijas plūsmu kontroles pasākumi ir bijuši represīvi, nevis pozitīvi vai prognozējoši; atgādina, ka nabadzības novēršanas, dzīves un darba apstākļu uzlabošanas, darba vietu radīšanas un apmācības uzlabošanas stratēģijas izcelsmes valstī ilgtermiņā veicina migrācijas plūsmas normalizēšanu;
 - 7. aicina Komisiju, dalībvalstis un izcelsmes valstis uzsākt savu iedzīvotāju izpratnes veicināšanas un informācijas kampaņas par imigrācijas politiku, integrāciju, rasisma un ksenofobijas apkarošanu, ņemot vērā, ka informācijas trūkumu par legālas migrācijas iespējām izmanto mafijas, kas nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību; uzskata, ka sadarbība ar

izcelsmes valstīm informācijā un cilvēku ekspluatācijas novēršanas jomā ir īpaši nozīmīga, par prioritāru nosakot integrācijas, sociālās iesaistīšanas un kultūras apmaiņas nozīmi;

8. uzskata par īpaši svarīgu ņemt vērā imigrācijas potenciālu Eiropas līdzattīstības politikā, iesaistot uzņēmējvalstis un izcelsmes valstis, kā arī diasporas tīklus;
9. uzsver, ka imigrācijas potenciāla optimizācijai, Eiropas Savienībai jāpiedāvā konkrēti risinājumi attiecībā uz smadzeņu aizplūšanu un jāmudina dalībvalstis atvieglot imigrantu finanšu līdzekļu sūtīšanu uz viņu izcelsmes valstīm;
10. atgādina visu dalībvalstu kopējo atbildību ziemeļu – dienvidu migrācijas plūsmas pārvaldīšanā, no vienas puses, dienvidu krastā, apkarot nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību, un no otras puses, ziemeļu krastā, ekonomisko nosacījumu izveidē trešo valstu sociālajai attīstībai, kā arī cilvēka cieņai piemērotā uzņemšanā;
11. atbalsta migrācijas jautājuma iekļaušanu ES ārpolitikā; aicina dalībvalstis novērst galvenos imigrācijas cēloņus, izveidojot uz patiesu dialogu balstītas partnerattiecības ar jaunattīstības valstīm; tomēr uzsver, ka tikai palīdzības attīstībai un ekonomiskās partnerattiecību izmantošana nav pietiekama, lai novērstu emigrācijas būtiskos cēloņus;
12. iesaka Padomei uzņemties savlaicīgu iniciatīvu, lai dalībvalstu par imigrāciju atbildīgās personas būtu viena līmeņa darbinieki un attiektos uz vienu un to pašu ministrijas departamentu;
13. uzsver tā politisko lomu, *inter alia*, norādot Komisijai tos pasākumus attiecībā uz migrāciju, kurus jāregulē ar kopējiem noteikumiem, kas ir galvenais posms efektīvas migrācijas politikas izveidē;
14. atgādina, ka ES ir svarīgi iekļaut migrācijas plūsmas kopējas pārvaldības klauzulas un nelegālas imigrācijas gadījumos obligātu atpakaļuzņemšanu visos asociāciju un sadarbības līgumos, ko tā noslēdz;
15. tomēr uzskata, ka sadarbība attīstībai, kaut arī ir nepieciešams instruments, lai novērstu migrācijas plūsmu galvenos cēloņus, ir papildinošs instruments, nevis ES integrācijas un legālās migrācijas politiku aizstājošs instruments;
16. aicina ieinteresētās dalībvalstis pastiprināt savu konsulāro dienestu cilvēku, materiālo un finanšu potenciālu izcelsmes valstīs, kas nav ES dalībvalstis, lai informētu potenciālos emigrantus par legālām iebraukšanas iespējām darba, mācību vai pētniecības nolūkos; aicina Komisiju veicināt saskaņošanu starp dalībvalstu diplomātiskajām un konsulārajām struktūrām, kuras izveidotas vienā valstī, lai orientētu imigrantu uz to valsti, kura ir ieinteresēta viņa profesionālajā kvalifikācijā un optimizētu iebraukšanu uz tām valstīm, kurām ir uzņemšanas kapacitātes; ierosina izmantot programmas *ARGO*, *AENEAS* un citas;
17. uzskata, ka nelegālās migrācijas izskaušana un robežu kontrole ir tikai viens ES politikas aspekts attiecībā uz trešām valstīm un ka ir nepieciešams īstenot aktīvu izcelsmes valstu attīstības politiku emigrācijas negatīvās ietekmes samazināšanai; uzskata, ka ES nevar savu imigrācijas politiku analizēt tikai no savu ekonomisko interešu viedokļa, tai jāņem vērā arī tie iemesli, kuri liek migrantiem emigrēt;
18. uzskata, ka ārējo robežu pārvaldīšanas integrētas sistēmas izveidošanai jāpamatojas uz

ciešāku saskaņotību vīzu jautājumā, Eiropas Robežu aģentūras aktīvu iesaistīšanu, kopā ar Kopienas Robežu fonda izveidošanu un konsulāro dienestu ciešāku sadarbību, kuras rezultātā tiktu izveidoti kopīgi konsulārie posteņi;

19. uzskata, ka ir nepieciešams pastiprināt solidaritāti, īpaši ar jaunajām dalībvalstīm ārējo robežu pārvaldības un nelegālās imigrācijas apkarošanas jomā;
20. uzsver, ka visos pasākumos nelegālās imigrācijas apkarošanā un ārējo robežu kontrolē, tostarp sadarbojoties ar trešām valstīm, jāievēro cilvēku pamattiesības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā (*ECHR*), jo īpaši tiesības uz patvērumu un tiesības netikt izraidītam;
21. apstiprina, ka legālā imigrācija nenovērsīs nelegālo imigrāciju un ka iemesli ieceļošanai Eiropas Savienībā ir sarežģīti; ir pārliecināts, ka īpaša uzmanība jāpievērš cīņai pret cilvēku tirdzniecību un imigrantiem, kuri kļuvuši par šādas tirdzniecības upuriem, jo īpaši neaizsargātiem cilvēkiem: sievietēm un nepilngadīgajiem, padarot cīņu ar cilvēku tirgotājiem par Eiropas Savienības prioritāti; atzinīgi vērtē turpmāko Komisijas Rīcības plānu šajā jomā, kurā jāņem vērā nepieciešamība sadarboties ar izcelsmes un tranzīta valstīm;
22. atzīst, ka daudzas sievietes, kas kļūst par cilvēku tirdzniecības upuriem, dzīvo Eiropas Savienības teritorijā kā nelikumīgas imigrantes un lielākai daļai no tām nav pieejama juridiska vai sociāla aizsardzība;
23. atgādina, ka atbilstoša cilvēku pārvadātāju un izcelsmes valstu valsts iestāžu atbildības apzināšanās, represīvu sodu sistēmas pastiprināšana pret cilvēku pārvadātāju tīkliem un cīņa pret nelegālo darbu, cilvēku tirdzniecību un administratīvās korupcijas identificēšana ir cīņas pret nelegālo imigrāciju sastāvdaļa, kurai jābalstās uz augstu policijas un tiesu sadarbību; tāpēc aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis veikt enerģiskus pasākumus cīņai pret imigrantu nelegālo darbu, ieviešot represīvu sankciju kopumu pret iesaistītajiem uzņēmumiem, palielinot pieejamos cilvēku resursus uzraudzīšanas darbībai un pastiprinot upuru aizsardzību;
24. tomēr precizē, ka šie pasākumi jāpiemēro, pilnībā ievērojot pamattiesības, tai skaitā tiesības uz patvērumu;
25. uzskata, ka dalībvalstīm jāpieliek pūles lai ieviestu skaidrību attiecībā uz nedeklarēto darbu, īpaši mājāsaimniecības pakalpojumu un palīdzības ģimenei jomā, kurā nodarbina lielu skaitu sieviešu — migrantu; uzskata, ka jārod jauns veids, kas ļautu ģimenēm, kuras viņas nodarbina, atrast juridisku risinājumu, kas nodrošinātu šo personu sociālo aizsardzību;
26. aicina Padomi un Komisiju pārdomāt saistībā ar nelegālo imigrantu atpakaļuzņemšanu, noslēgto nolīgumu piemērošanu un turpmāko nolīgumu virzienus; atgādina izcelsmes valstu un tranzītvalstu atbildību atpakaļuzņemšanas sakarā un atbalsta tādu ES atgriešanas politiku, kas ievēro cilvēku cieņu un fizisko veselību saskaņā ar *ECHR* un Ženēvas Konvenciju;
27. uzsver, ka tas stingri noraida ideju par imigrantu, kuriem nav dokumentu, vai patvēruma pieprasītāju uzņemšanas vai aizturēšanas centru izveidi ārpus ES robežām, imigrācijas izcelsmes reģionos;

28. uzsver, ka īslaicīgās uzņemšanas centru vadībai gan Eiropas Savienības teritorijā, gan ārpus tās, jāatbilst Ženēvas Konvencijai;
29. piekrīt Komisijas viedoklim par to, ka nelegālo imigrantu masveidīga regularizēšana neatrisina nelegālās imigrācijas problēmu un tā kā nav kopīgas emigrācijas un patvēruma sistēmas, tā būtu jā saglabā kā izņēmums vai vienreizēja darbība tiktāl, cik šī regularizēšana zināmā mērā neatrisina patiesās pamatproblēmas; aicina Komisiju analizēt dalībvalstu veiksmīgo pieredzi, kas jāattīsta informācijas apmaiņas un agrās brīdināšanas ietvaros;
30. uzskata, ka masveidīgas nelegālo imigrantu regulēšanas gadījumā jā rēķinās ar ekonomiskiem, demogrāfiskiem un kultūras kritērijiem, un pieprasa analizēt dalībvalstīs veiktās regularizēšanas sekas;
31. uzskata, ka legālai migrācijai ir liela nozīme uz zināšanām pamatotas ekonomikas veicināšanā Eiropā, kā arī ekonomikas attīstības paātrināšanā;
32. uzskata, ka vispārējai Eiropas ekonomiskās migrācijas stratēģijā jāizvirza par prioritāti organizētas migrācijas formas un jo īpaši jāstiprina ar izcelsmes valstīm divpusējie nolīgumi par migrācijas plūsmu pārvaldību; uzsver, ka regulējošā darbība ir svarīga, lai cīnītos pret nedeklarēto darbu, integrējot nelegālos migrantus sabiedrībā un novēršot viņu izmantošanu;
33. uzskata par nepieciešamu dalībvalstīs, atkarībā no to uzņemšanas iespējām, demogrāfisku un ekonomisku apsvērumu dēļ, kā arī nelegālas imigrācijas samazināšanai, izveidot likumīgus imigrācijas kanālus;
34. atzinīgi vērtē tos pasākumus, kurus Komisija ir apņēmusies veikt, lai izskaustu nelegālās imigrācijas specifiskās sekas attālākajos reģionos¹, kuri sava ģeogrāfiskā izvietojuma, mazās teritorijas un attālinātības dēļ īpaši izjūt nelegālās migrācijas plūsmu;
35. aicina dalībvalstis piedalīties apspriešanās, ko uzsākusi Komisija savā Zaļajā grāmatā par sasniedzamo koordinācijas līmeni un par Eiropas tiesību aktu pieņemšanas pievienoto vērtību, uzskatot, ka uzņemamo imigrantu skaitu noteikšana ir dalībvalstu kompetencē;
36. izsaka bažas par "iepriekšēju uzņemšanas centru" izveidi Vidusjūras valstīs pēc dažu ES dalībvalstu lūguma imigrantiem, kuri ieceļo Eiropas Savienības teritorijā, kas iesaistītajiem cilvēkiem nesniedz minimālās pamattiesību garantijas; atgādina, ka uz migrācijas kustības pārvaldību jāattiecinā ne tikai drošības noteikumi, bet tai jāpamatojas arī uz ilgspējīgas sociālās attīstības pārvaldību;
37. apzinās, ka dalībvalstu kompetencē ir izlemt par trešo valstu pilsoņu skaitu savā valstī, taču atbalsta domu veikt vispārējus aprēķinus, kas ņem vērā arī cilvēkus, kuriem ir uzturēšanās atļauja citu iemeslu dēļ, nevis lai veiktu ekonomisku darbību, piemēram, bēgļus, cilvēkus, kas izmanto subsidiārās aizsardzības shēmu un cilvēkus, kas gūst labumu no ģimenes atkalapvienošanās pasākumiem, tai skaitā nepilngadīgos nodarbināmā vecumā, kuriem jānodrošina piekļuve darba tirgum;
38. izsaka nožēlu, ka priekšlikums direktīvai par imigrāciju nodarbinātības nolūkos nebija veiksmīgs, un atbalsta Komisijas Zaļajā grāmatā ierosināto iespēju, kuras mērķis ir izveidot kopīgas pamatnormas trešo valstu pilsoņu pieņemšanai darbā - kā algotā, tā arī individuālā;

¹ KOM(2004)0343, 26.5.2004, 2.3.1 punkts un KOM(2004)0628.

39. atbalsta iespēju mīkstināt ieceļošanas noteikumus un padarīt tos efektīvākus, tostarp paredzot uzturēšanās atļaujas darba mērķiem; atbalsta Kopienas projektu izmantošanu pēc "EURES" (Eiropas nodarbinātības dienestu) parauga, lai veicinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par trešo valstu pilsoņu, kuri dzīvo Eiropas Savienībā, darba iespējām;
40. aicina Komisiju veikt īslaicīgu un vidēji ilga termiņa prognozi attiecībā uz vajadzību pēc papildu darba spēka dalībvalstīs; aicina dalībvalstis sniegt Komisijai statistisku novērtējumu, lai tā veiktu atbilstošas prognozes attiecībā uz Eiropas Savienības vajadzībām pēc darba spēka;
41. aicina Komisiju un dalībvalstis saglabāt dialogu ar imigrācijas nevalstiskajām organizācijām, lai lūgtu to atzinumu jautājumos, kas saistīti ar imigrāciju, un atbalstītu palīdzības pasākumus imigrantiem un pētījumus;
42. uzskata, ka steidzami nepieciešams pāriet uz tādu imigrācijas politiku, kas būtu labāk pielāgojama darba tirgum, lai aizsargātu iekšējo darba tirgu no lēta, nelegāla darba spēka, lai izvairītos no aktīvo un neaktīvo iedzīvotāju līdzsvara izjaukšanas un aicina dalībvalstis iesaistīt reģionālās un vietējās iestādes, nodarbinātības aģentūras un sociālos partnerus, profesionālas organizācijas, brīvprātīgās apvienības, kuras darbojas teritorijā, un uzņemošās kopienas lēmumu pieņemšanā, attiecībā uz uzņemamo ārvalstu darbinieku skaitu;
43. aicina dalībvalstis ieviest īpašas apvienotas uzturēšanās un darba atļaujas, kas atvieglotu pieņemt darbiniekus sezonas darbā, vai noteiktam uzdevumam;
44. īpaši uzsver nepieciešamību saskaņā ar Tūkstošgades mērķiem dubultot ES centienus nabadzības izskaušanā migrācijas plūsmu izcelsmes valstīs, atbalstot arī labas un vienlīdzīgas izglītības ieviešanu un vietējās ekonomikas attīstību;
45. mudina dalībvalstis atbilstoši to imigrācijas politikai parakstīt ar pastiprinātas emigrācijas valstīm tādas divpusējos nolīgumus, kuru mērķis ir apmierināt Eiropas vajadzības pēc darbaspēka vai pavērt jaunas iespējas legālai migrācijai, lai migrāciju padarītu labāk organizētu un pārredzamāku, kā arī lai sekmētu attiecības ar trešajām valstīm, veidojot ciešākas partnerattiecības; uzsver arī, ka divpusējo migrācijas pārvaldības nolīgumu noslēgšana ar izcelsmes valstīm ļauj nodibināt istu partnerību ar tām, lai kopīgi cīnītos pret nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību, it īpaši attiecībā uz neaizsargātākām grupām, piemēram, sievietēm un bērniem;
46. aicina dalībvalstis sākt debates attiecībā uz augstāk minēto Zaļo grāmatu un regulāri informēt Komisiju par savas imigrācijas politikas īstenošanu;
47. uzsver, ka imigrantu integrācija ir būtiska, un pieprasa ieviest vispusīgus pasākumus, lai nodrošinātu viņu iekļaušanu darba tirgū, kā arī viņu sociālās, ekonomiskās un politiskās tiesības, kas ir vienlīdz svarīgi, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas attīstības un konkurences mērķus;
48. atgādina, ka dalībvalstis ir atbildīgas par integrāciju, un tas nozīmē tiesības un pienākumus gan uzņēmējai valstij, gan imigrantiem; aicina dalībvalstis koordinēt savu politiku atklāti saskaņā ar kopīgiem pamatprincipiem, ko nesēn pieņēmusi Padome;
49. uzsver, ka valstu politiku koordinācija nevar aizstāt Eiropas integrācijas politiku; aicina dalībvalstis izstrādāt pamatkritērijus šādas politikas izveidei;

50. uzsver, ka svarīgi ir veicināt uzņēmējas valsts valodas apgūšanu, kā arī organizēt pilsoniskās audzināšanas kursus un mācību programmas, kurās iekļauta arī vīriešu un sieviešu līdztiesības tēma, pastiprināt integrāciju darba ziņā, cīņu pret geto veidošanos, veicināt politisku piedalīšanos vietējās vēlēšanās; atbalsta dažu dalībvalstu izstrādātās ievadprogrammas, kurās īpaši iekļautas abpusējas saistības starp uzņēmēju valsti un iebraucējiem, kas ierodas pirmoreiz; vēlas, lai imigranti, simboliski uzņemoties saistības, solās cienīt Eiropas Savienības pamatvērtības; mudina dalībvalstis vairāk iesaistīt integrētos imigrantus savā integrācijas politikā, veicinot dialogu starp imigrantiem un pamatiedzīvotājiem;
51. uzskata, ka aktīvai integrācijas politikai attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kas legāli dzīvo Eiropas Savienībā, cita starpā jādefinē skaidri noteikumi par iedzīvotāju juridisko statusu un par to, ka ir garantētas viņu tiesības uz labu administratīvo praksi; jāveicina legāla integrācija darba tirgū; jāievieš pienākums trešo valstu valstspiederīgajiem apmeklēt valsts valodas(u) kursus, kurus organizē uzņēmēja valsts; jādod viņiem tiesības iegūt izglītību un jānodrošina diplomu atzīšana; jānodrošina piekļuve sociālās un veselības aprūpes pakalpojumiem; jācenšas vairāk piedāvāt atbilstošus dzīves apstākļus pilsētās un komūnās; jānodrošina imigrantu dalība sociālajā, kultūras un politiskajā dzīvē;
52. aicina dalībvalstis un ES iestādes veicināt tādu nepilsoņu, kuriem nav balsošanas tiesību un kuri legāli dzīvo ES, dalību sabiedriskajā un politiskajā dzīvē, it īpaši nodrošinot atbilstošus konsultatīvos un pārstāvības mehānismus; aicina visas dalībvalstis ratificēt Eiropas Konvenciju par ārzemnieku piedalīšanos vietējo pašvaldību darbā;
53. neatlaidīgi aicina visas dalībvalstis ratificēt Apvienoto Nāciju Konvenciju par viesstrādnieku un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību;
54. uzskata, ka cīņa pret diskrimināciju, rasismu un ksenofobiju ir galvenā integrācijas politikas sastāvdaļa; aicina dalībvalstis darīt visu, lai nolūkā izveidot daudz kultūru sabiedrību starp Eiropas pilsoņiem izplatītu zināšanas par uzņemšanu, integrāciju un sociālo iekļaušanu, izvairoties no visiem politiskiem un institucionāliem pasākumiem, kas iedragā uzņemšanas un nenoraidīšanas principu, kā arī visīsākajā laikā abas attiecīgās direktīvas transponēt savos tiesību aktos un atzinīgi vērtē Padomes prezidentvalsts iniciatīvu atsākt izstrādāt pamatlēmuma priekšlikumu par cīņu pret rasismu un ksenofobiju; aicina vēlreiz pēc jaunām debatēm Padomē konsultēties ar Eiropas Parlamentu par šo pamatlēmumu;
55. pauž satraukumu par to, ka pieaug imigranšu goda slepkavības, vajāšana un nopietni tiesību pārkāpumi reliģiska fanātisma un necilvēcīgu tradīciju dēļ, un aicina Komisiju un Padomi noteiktāk cīnīties pret šādām izpausmēm, kā arī nodrošināt apdraudēto sieviešu aizsardzību;
56. aicina dalībvalstis noslēgt nolīgumus ar imigrantu izcelsmes valstīm, lai nodrošinātu iegūto sociālās drošības tiesību nodošanu;
57. uzskata, ka starptautiskā sabiedrība vēl nav informēta par iespēju imigrantu naudas līdzekļus pārsūtīt atpakaļ uz viņu izcelsmes valstīm, lai atbalstītu šo valstu attīstības politiku, un aicina Komisiju ierosināt konkrētus pasākumus, lai veicinātu noteiktas darba algas daļas labprātīgu pārskaitīšanu uz izcelsmes valstīm, samazinot finanšu darījumu izmaksas saskaņā ar ieteikumiem, kuri norādīti augstāk minētajā Zaļajā grāmatā par ES pieeju ekonomiskās migrācijas pārvaldībai;
58. aicina Padomi ieņemt aktīvāku nostāju, lai, pamatojoties uz šiem priekšlikumiem, izstrādātu

efektīvu Eiropas imigrācijas politiku atbilstīgi uzdevumiem, kas jārisina Eiropas Savienībai;

59. uzdod tā priekšsēdētājam iesniegt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.